Doğan Kardeş

Sayı 113

OH PORTAKALA KAVUŞTUK!.

Krş. 15

Doğan Kulübünün Dünya Gezisi

Hazırlayan : Hikmet Duruer

Spor alanı tıklım tıklımdı. Mısırlı çocuklar, «Yaşasın Türk - Mısır sporcuları» diye bağrışıyorlardı.

Nihayet gonk çaldı. Müsabakalara başlandı. Önce güreş müsabakası yapılacaktı.

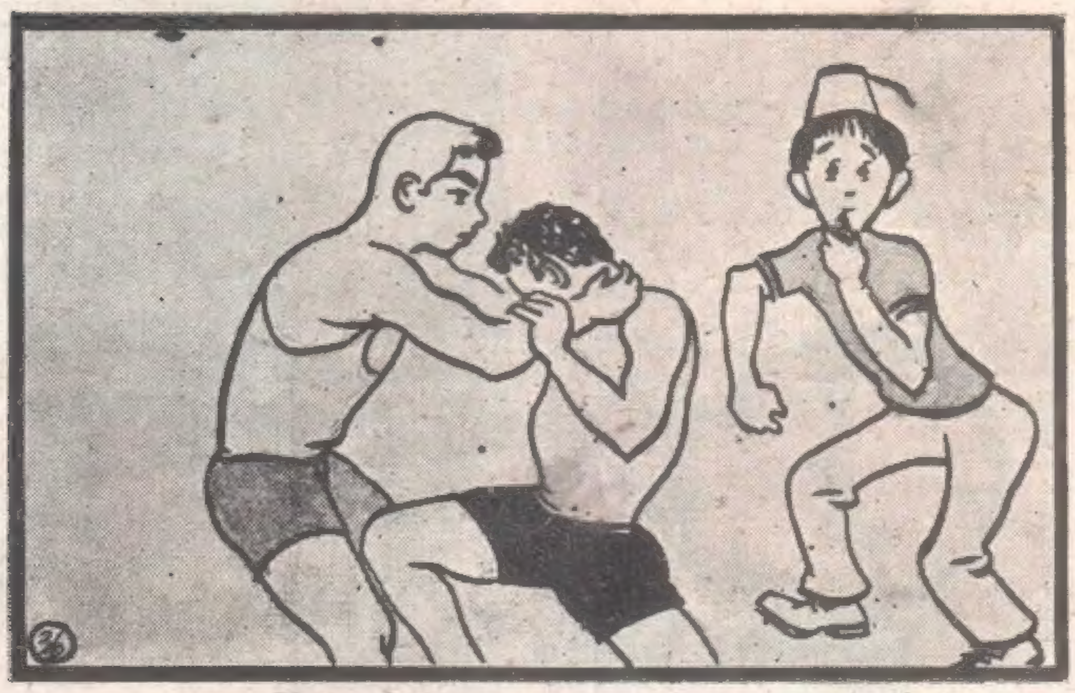

Birinci güreş müsabakası, Demir Güney (Türk), Abu Hadid (Mısır) arasında oldu. İlk hamlede Demir, rakibini el ense yapıp iyice sarstı.

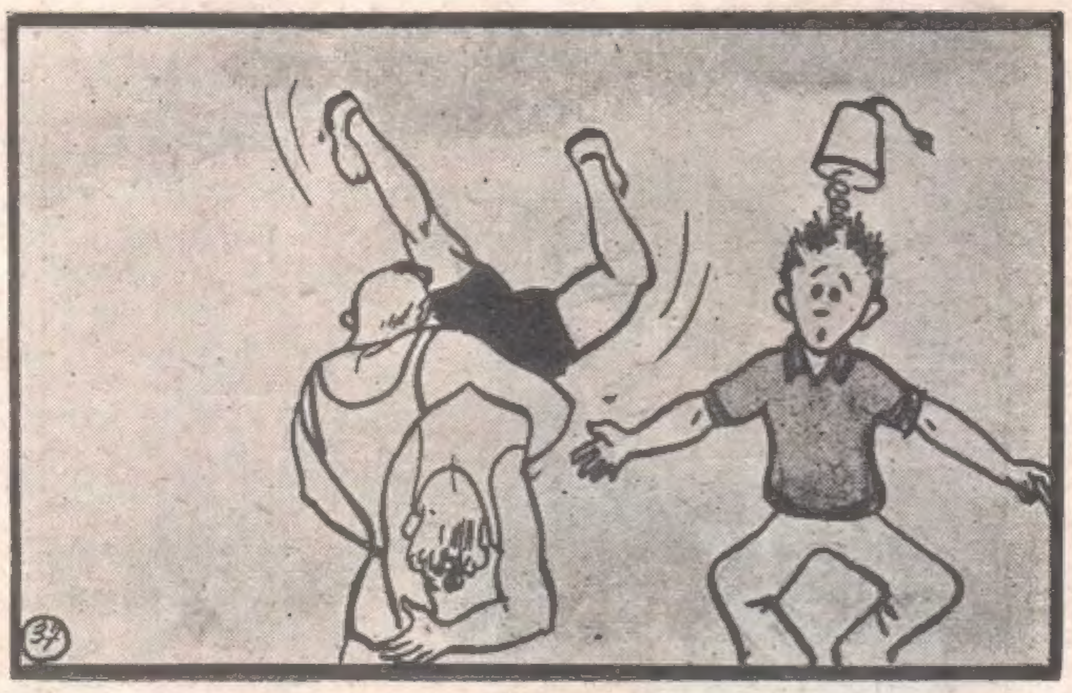

Sonra belinden yakaladı. Havaya kaldırdı, bir iki defa çevirip kuvvetlice yere vurdu. Mısırlı hakem şaşırmıştı.

Çok geçmeden Abu Hadit sırtüstü yere uzandı. Hakem, alkışlar arasında Demir'in güreşi kazandığını ilân etti .

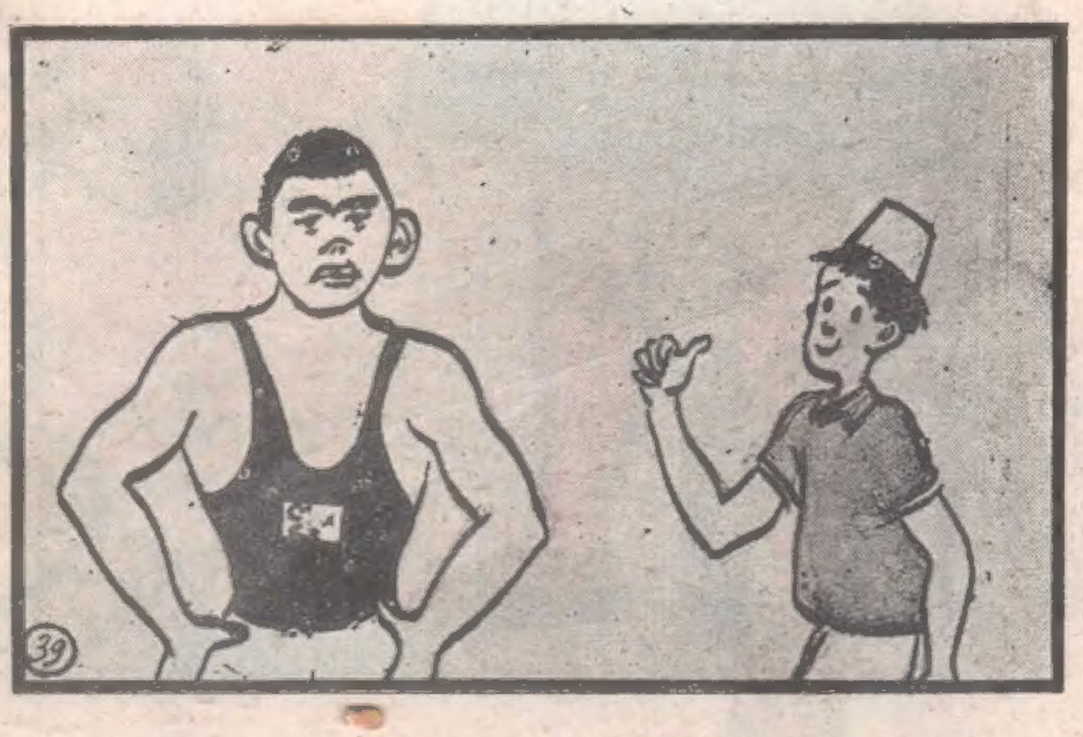

Sıra Mısırlıların en çok güvendikleri pehlivan «Gaddarî» ye gelmişti. Mısırlılar onun yüzde yüz kazanacağını söylüyorlardı.

— Devam edecek —

İDİL BİRET'İN ADRESİNİ SORANLARA..

Bize Doğan Kardeş marşını kazandıran sevgili kardeşimiz İdil Biret'in adresini soran sorana. Bakın bir kardeşimiz ne yazıyor:

«Doğan Kardeş, İdil Biret bize ne güzel bir marş yapmış! Onu okulda öğretmenimiz bize öğretiyor. Kuzum bana İdil Biret'in adresini bildir de ona bir teşekkür mektubu yazayım. Acaba İdil kardeş okumak yazmak biliyor mu?»

İdil Biret'in adresi şu:

Selânik caddesi 58 Sesen Apartmanı
Yenişehir — Ankara.

Bu kardeşe hepiniz yazınız, çok sevinecektir. İdil, henüz okula gitmiyor ama evde annesinden okumak yazmak öğrenmiş. Şimdi pek güzel okuyup yazıyor. Merak etmeyin hepinize cevap verir. İdil'in yazısını ve imzasını saklayın. O, ilerde meşhur bir sanatkâr olunca, mektubu sizde güzel ve kıymetli bir hâtıra olarak kalır.

AMAN AŞILANALIM!

Memleketimizde çiçek hastalığı varmış.

Çiçek, güzel bir şeydir amma, hastalığı çok fenadır. Çiçeğe tutulan bir insanın yüzü, karnıbahara döner. Bu çiçek, insanı kör edebilir, hattâ öldürebilir. Onun için bu korkunç hastalığa karşı aşılanmak en akıllı harekettir.

Aşı denilince hepimiz tir tir titreriz. Doğrusu benim de ödüm kopuyordu. Fakat yiğitliğe toz kondurmamak için Doktorun karşısına çıktığım zaman korktuğumu hiç belli etmedim. Bazı kardeşler tepine tepine ağladılar, bangır bangır bağırdılar. Onların bu tabansızlığından ben utandım. İnsan korksa bile, böyle cıyak sıyak ağlar mı?

Aşı yapılıp bittikten sonra, korktuğum yanıma kâr kaldı. Ayol hiç de korkulacak bir şey değilmiş. İnsanı tatarcık ısırdığı zaman daha çok acıtıyor! Onun için, sevgili kardeşlerim, hiç korkmayın, göğsünüzü gere gere doktorun karşısına çıkın ve aşılanın.

Ayşe Abla'dan bir rica!

50 imzalı bir mektup aldık, onu aynen basıyoruz:

«Sevgili Doğan Kardeş, her Cumartesi günü radyo çocuk kulübünden biz çok şarkı öğrendik. Ayşe ablanın sayesinde, şimdi halk türkülerimizi, marşlarımızı hep bir ağızdan söyleyebiliyoruz. Doğan Kardeş'in 112-inci sayısında çıkan İdil Biret kardeşimizin marşını da bize öğretse ne olur? Bunu sen bizim adımıza Ayşe Abla'dan rica etsen çok seviniriz. O, her halde seni kırmaz.»

Ayşe Abla, o kadar iyi, o kadar nazik bir abladır ki, hiç bir kimseyi kırmak istemez. İşte sizin mektubunuzu olduğu gibi basarak ben de sizin ricanıza katılıyorum. Radyo'da çocuk saatini dinliyelim.

SAKIZ VE ÇİKLET!

Geçen gün İstanbul Sağlık Müdürlüğünün gazetelerde yayınladığı şu haberi okudunuz mu?

«Son zamanlarda çok çok çiğnenmeğe başlanan sakızların ve çikletlerin ağızda, diş etlerinde bir takım yaralar açtığı görülmüştür. Vatandaşlarımıza böyle zararlı şeyler kullanmamalarını tavsiye ederiz.»

Aman kardeşlerim, dikkat! Ağız yarası ne fena, ne çirkin şey! Her türlü hastalıklar ağızdan geçtiğine göre ağzı yaralı bir insan, mikroplara: «Buyrunuz efendim, evim sizlere açıktır!» diyor demektir.

★

YENİ KİTAPLARIMIZI OKUDUNUZ MU?

Yeni çıkan «*Devi Öldüren Çocuk*» ve «*Oğuz Destanı*» adlı kitaplarımızı okudunuz mu? Bu kitaplarımızı da her okuyan beğeniyor. Her iki kitabın fiatı da 65-er kuruştur. Doğan Kardeş abonelerine 50-şer kuruşa verilir. Taşradaki kardeşler kitap bedellerini posta pulu olarak gönderirlerse istedikleri kitaplar hemen adreslerine yollanır.

NİNEM

Benim ihtiyar bir ninem var,
Uğraşır, durmadan iş yapar,
Bazan devler gibi bağırır;
Üçümüzü birden çağırır.

★

Hemencecik eve geliriz,
Pek güzelce bir dayak yeriz,
İçimizde açıkgöz varsa
Kurtulur dayaktan, kaçarsa!

Hülya DEMİRYONT

KAPAĞIMIZ: OH PORTAKALA KAVUŞTUK!

Portakalın kış yemişleri içinde çok faydalı bir yemiş olduğunu hepimiz biliriz. Suyunda bol, bol bulunan C vitamini sağlığımız için çok lüzumlu bir cevherdir. Tadına da doyum olmaz. Büyük, küçük herkes onu severek yer. Altın sarısı rengine, koyu yeşil yaprakları ne kadar da yaraşır. Yurdumuzun Akdeniz kıyılarında ve Karadenizin Rize civarında yetişen bu kıymetli yemişimize selâm!..

BİR ÇİN HİKÂYESİ:

HAYAL KUTUSU

Anlatan: Nihal Yalaza TALUY

Bayan Bahar-Gülü solmuş dudaklarıyle gülümsemeğe çalışarak:

— Ağlama güzel yavrum! dedi. Bu kadar hastayken yaşamak, ölmekten daha güçtür. Sana, bir sır söyliyeceğim. Ben, senin için ölmiyeceğim. Bu kutunun içinde, yalnız senin için yaşıyacağım ve daima seninle beraber olacağım.

Bahar-Gülü, küçük kızı Ki-Li'ye ufak, sarı, yassı bir kutu uzattı.

— Beni özlediğin vakit, kutuyu açar beni görürsün. Yalnız konuşamıyacağım. Ama güleceğin zaman, ben de güler, ağlarsan, ben de ağlarım. Bunun için, beni üzmek istemezsen, ağlamıyacaksın. Emi kızım? Gülmek, kederi yarı yarıya yenmek demektir...

Şiddetli bir öksürük nöbeti Ki-li'nin annesinin sözlerini kesti.

Genç kadın biraz soluk aldıktan sonra devam etti:

— Bak, az kaldı unutuyordum... Bu kutudan ne kimseye bahsedecek, ne de göstereceksin. Onu hep yalnız başına olduğun zamanlar açarsın.

Bahar-Gülü yorgun bir halde gözlerini kapadı. Ki-Li, elinde yuvarlak kutu ile boyuna ağlıyordu.

— Ayrılma benden annecim... Bırakma beni!..

Bahar-Gülü ona yine gülümsedi.

— Ki-Li, dedi. Kutuda beni küçük bir kız olarak görürsen hiç şaşma.. Zaman geçtikçe, seninle beraber ben de büyüyeceğim. Senin en iyi dostun olacağım. Sevinç ve kederini paylaşacağım...

Bahar-Gülü gözlerini kapadı, daldı. Hayalinden, çocukluğundan son günlerine kadar bütün hayatı geçiyordu...

Zengin bir mandarenin evinde doğmuştu. Evin en genç bayanının hizmetini görüyordu. Ona okuma yazma öğretmişlerdi. Eve gelen misafir bayanlara çay getirirken felsefe, edebiyat konuları üzerindeki tartışmalarını, zevkle dinliyordu. Bir kaç yıl sonra Mandaren, İmparatorlarına karşı bir suç işlediği için ağır bir cezaya çarptırıldı. Bütün malı, mülkü satıldı. Bahar-Gülü'nü uzun boylu pazarlıktan sonra, evlenmek için Pekin'e gelen zengin bir köylü satın aldı. Nikâhtan sonra adamın köyüne gittiler. Ama Çu'nun ailesi gelinlerini hiç beğenmediler. Annesiyle babası:

— Bu nazlı şehir kızını ne yapacağız burada? Ev, tarla işlerini beceremez ki o!.. diye söylenip duruyorlardı.

Çu:

— Haklısınız, dedi. Ama karımın başka iyi tarafları var: nazik, terbiyeli bir kadın. Hem de okuma yazması var. Köy işleri Bahar-Gülü'nü çabuk yıprattı. Kaynanasıyla kaynatası onu durmadan azarlıyorlardı. Doğurduğu çocuklar, Çinde hiç değeri olmıyan kız çocuklarıydı. Artık ihtiyarlar, erkeksiz aileleri ölecek, soyları sönecek diye gelinleri kadar oğullarını da hırpalıyorlardı.

Zavallı Bahar-Gülü, elinden geldiği kadar çalışıyor, Çu'nun ailesine yaranmak istiyordu.

Soğuk bir kış sabahı, çeşmeden el arabasıyla su taşıyan Bahar-Gülü üçüncü seferinde, çamurlu bir yerde ayağı kayarak düştü. Su dolu kovalarla beraber araba da üstüne devrildi... Genç kadın kalkmak istediyse de ayağı burkulduğu için beceremedi. Ancak bir kaç saat sonra Çu, Ki-Li'ye annesinin nerede olduğunu sordu.

Bebekleri sallıyan küçük:

— Annem suya gitti! cevabını verdi.

Çu hemen çeşmeye koştu. Hareketsiz yatan karısını kucağına alarak eve getirdi. Onu yatağa yatırdı.

İyi kalbli Çu, hastanın başına memleketinin en iyi doktorlarıyla büyücülerini topladı. Fakat ne ilâçlar, ne de okuyup üflemeler Bahar-Gülü'nün vücudüne giren hastalık cinini atamadılar. Doktorlar, büyücüler ücretlerini alarak hastayı kendi haline bırakıp gittiler...

Bahar-Gülü, küçük Ki-li'yle vedalaştıktan bir kaç saat sonra öldü.

★

Çu, ölen karısı için on beş gün yas tuttu. Daha da tutacaktı ama, tarla işleri buna imkân bırakmıyordu. Çalışacak bir hayat arkadaşı, somurtup söylenen ihtiyarlara bakmak için yeni bir gelin lâzımdı.

Çu'ların zengin bir komşusunun Kız-Böceği adında, güçlü kuvvetli, hamarat, ama kaba ve çirkin bir kızı vardı. Çu'nun ailesi:

— Arayıp bulamadığımız gelin budur! dediler. Onu sana alalım.

Bir kaç gün sonra Çu'yla Kız-Böceği'nin düğünleri oldu.

Şen, eli çabuk bir kadın olan Kız-Böceği, bütün ailenin baştacı oldu. Ama herkese güler yüz gösterirken Ki-li-ye bol bol şamar, çimdik atıyor, onu mütemadiyen azarlıyordu.

Bir sene sonra Kız-Böceğinin topaç gibi bir erkek çocuğu dünyaya geldi. Çu'nun evinde bayram şenlikleri yapıldı. Ama güler yüzlü Kız-Böceği de bundan sonra pek değişti. Hırçın, kibirli oldu. Evde çalışmak şöyle dursun, bütün ev halkını kendi emrinde çalıştırmağa başladı.

Yavaş yavaş ihtiyarlar, hırçınlaşmış gelinlerinden bıktılar. Tatlı sesiyle güzel şarkılar söyliyen, güzel hikâyeler anlatan solgun yüzlü Bahar-Gülü'nü sık sık anıyorlardı.

Yalnız Ki-li hiçbir zaman annesinden bahsetmiyordu.

— *Sonu 9-uncu sayfada* —

DOĞAN KARDEŞ
Bulmaca Kuponu: 113

YARDIMCI SAYFAMIZ:

AVRUPANIN KÖRDÜĞÜMÜ:

ALMANYA

Çocuklar; ikinci dünya savaşında Almanya ile müttefikleri İtalya ve Japonya'nın yenildiğini biliyorsunuz. Fakat savaş bittiği halde yenenler ile yenilenler arasında sulh yapılmadığını da duyuyorsunuz.

Sulh niçin yapılmıyor, yahut neden yapılamıyor diye bilmem düşünüyor musunuz? Sizi meraktan kurtarmak için hemen söylemek isterim ki bunun sebebi yenen devletlerin Almanya'nın idaresi üzerinde uyuşamamalarıdır.

Orta Avrupanın yakın yıllara kadar en büyük devleti olan Almanyanın birinci dünya savaşından sonra 470,000 kilometre karelik bir arazisi ve 66,000,000 nüfusu vardı.

1939 yılında himaye toprakları olarak Bohemya, Maravya ve Litvanya'nın Memel şehrini de sınırları içine alınca yüz ölçücü 675,000 kilometre kareyi bulmuştu. Nüfusu da 82,000,000-a çıkmıştı. Bu nüfusun 76,000,000-u yalnız Almandı.

Nüfus yoğunluğu kilometre kare başına «120» kişiyi buluyordu. İkinci dünya savaşının ilk yıllarında Avusturya, Çekoslovakya ile Polonya ve Fransanın bir kısmını, Norveç'in bütün kuzey ülkelerini ve Kafkasya'ya kadar Rusya'yı pençesi altına alınca toprakları ölçüsüz şekilde genişlemişti.

Fakat 1945 de yenilip kayıtsız, şartsız teslim olunca bütün memleket Birleşik milletler adını alan Amerika - İngiltere - Fransa - Rusya tarafından bölge, bölge işgal edildi. Bugün Birleşik devletlerden Amerika - İngiltere ve Fransa'nın, Almanya'nın idaresi hakkındaki düşünce ve kararlarına Rusya uymadığından henüz bir sulh andlaşması yapılamamış ve Almanya'nın ne şekil alacağı da henüz belli olmamıştır.

Sınırları Bohemya, Harz, Eyfel sıra dağlarile çizilmiş olan kuzey Almanya'da zengin madenler vardır. Endüstri bölgesidir. Vistül, Oder, Elbe, Tuna, Ren başlıca nehirleridir. Halk çalışkandır. Endüstrisi kadar ticareti de parlak ve önemlidir.

Almanya 1871 den 1918-e kadar imparatorlukla idare edilmiştir. 1918 den sonra 16 hükûmetten toplanan bir cumhuriyet haline girmişti. 1933 - 1934 yılları arasında (Adolf Hitler) in başkanlığı altında Nazi partisi başa geçmiş, memlekette Alman ırkından olmıyan insanlara karşı hayat hakkı tanınmamıştı. Sırasile Avusturyaya, Çekoslovakyaya saldırarak topraklarını almıştı. Sonra Polonyaya da saldırınca İkinci Cihan savaşı patladı. Bu savaşın ilk yıllarında Almanya karada, havada her tarafta muvâffak olmuş, denizlerde İngilizlerin bir çok ticaret gemilerini batırmıştı. Fakat Amerika'nın da savaşa katılmasından sonra iş değişmiş, Almanya aldığı toprakları kaybettikten başka kendi toprakları da Birleşik milletler tarafından bölge gölge işgal edilmiştir. Almanyanın durumu şimdi sulh konferansındadır.

ÖĞRENCİ KARDEŞLERE BİRKAÇ FAYDALI BİLGİ

KURUTMA KÂĞIDI

Kurutma kâğıdınızı kaybetmemek için, bir kurdelâ veya şerit yardımıyla onu defter kapağının iç tarafına tutturursunuz.

Bunu şöyle yaparsınız: Kurdelânın bir ucunu kurutma kâğıdına, öbürünü de defterin kapağına zamkla yapıştırırsınız. Kurutma kâğıdının defterin her sayfasına serbestçe konulması için kurdelâyı 8 - 10 sm. kadar kesin. Kopmasın diye, yapıştırma yerine kalın kâğıttan iki yuvarlağı ayrıca yapıştırırsınız.

★

İŞARET ŞERİTLERİ

Ders kitaplarınızda çalışacağınız kısmı işaretlemek için sayfa kenarlarını bükmeyiniz. Bunu, kartondan yahut geniş kurdelâdan işaretler kullanarak yapmalısınız. Böylece kitaplarınızın sayfaları temiz, bükülmeden kalır.

ELİŞİ TORBASI

Kız öğrenciler, elişi derslerine işlerini götürmek için koyu renk bezden bir elişi torbası dikmelidirler. Ağzına şerit geçirerek bağlanan böyle bir torbaya hem çantanızda yer tutmasın, hem de çantaya ve kitaplarınıza yağ geçmesin diye kuru yiyeceğinizi de koyabilirsiniz.

YARDIMCI SAYFAMIZ:

BİR YENİ DOST: D. D. T.

ZARARLI HAYVANLARA ÖLÜM!

Sınıfa gazete almak sırası o gün Yıldız'da idi. Dersten yarım saat önce okula gelip bahçede bir kaç arkadaşı ile gazeteyi karıştırıyorlardı. Resimlerine bakıyorlar ve büyük yazılara göz atıyorlardı. Bu sırada (Nobel mükâfatı bu sene D. D. T yi bulan bilgine verildi) havadisi gözlerine çarptı. (D. D. T) nin ne olduğunu biliyorlardı... Evlerinde vardı. Fakat haberi tamamen anlıyamadılar. Yıldız sınıfa çıkınca bunu öğretmene sordu... Gazetenin bu haberini hemen okuyan öğretmen gülerek Yıldız'a dedi ki :

— Bugün aile bilgisi dersinde ben de size bunu anlatacaktım. İyi oldu da sordun Yıldız. Bir kaç saat sabredersen o zaman anlatırım olur mu?..

★

Aile bilgisi dersine girdiler... Öğretmen Yıldız'a gazeteyi uzatarak sabah sorduğu haberi bir de arkadaşlarına okumasını söyledi. Yıldız şu havadisi yüksek sesle okudu : [Bu sene Nobel kimya mükâfatının (D. D. T) yi bulan İngiliz bilginine verilmesine karar verilmiştir...]

Öğretmen gözlerini sıralar üzerinde dolaştırarak :

— Yavrularım, önce size bu havadisi anlayacağınız gibi açıklıyayım, sonra da dersimize geçerek (D. D. T ilâcını ve evlerimizde zararlı hayvanlarla savaş) konusunu ele alacağım...

Dinamit denilen patlayıcı bir maddeyi duymuşsunuzdur. Bununla harpte insanları öldüren bir çok silâhlar yapmışlardır. Bunu bulan Nobel adlı bir bilgindi. Bu buluşiyle çok zengin oldu. Fakat dinamitin, insanlığa zararlı olduğuna da çok üzülüyordu. Onun için parasını dünyada barışa, kimya ve doktorluk buluşlarına, edebiyata en çok faydalı olmuş insanlara mükâfat olarak vermeğe ayırdı. İşte her yıl bir çok bilginler toplanarak o senenin mükâfat kazanacak adamını seçerler... Bu yıl da kimyada D. D. T yi bulan bilgine mükâfat verilmesini kararlaştırmışlar...

Şimdi bir de barış işlerinde, doktorlukta, edebiyatta mükâfat alacakları seçerler. Bu her sene tekrar edilir. Nobel mükâfatı almak dünyadaki şereflerin ne büyüğüdür. Yıldız anladın mı kızim?..» Yıldız ayağa kalkarak :

— Anladım öğretmenim, teşekkür ederim... Türk bilginlerinden de bu mükâfatı kazanan var mı diye merak ediyorum, dedi.

— Henüz yok çocuklarım... Bizim Üniversitelerimiz ve yüksek okullarımız da çok çalışkan, değerli gençler yetiştirmeğe başladılar... Artık Cumhuriyet gençlerinin de Nobel mükâfatı kazanmalarını bekliyoruz. Şimdi yeni derse geçelim...

Kış geliyor, yazlık elbiseler temizlenecek, ortadan kaldırılacaktır. İlkbaharda da bu şekilde kaldırılmış olan kışlıklar ortaya çıkarılacaktır. Halılar, kilimler yayılacaktır.

Bunları dolaplarda, sandıklarda saklarken bir şeye dikkat eder miyiz acaba?

Yalçın :

— Güve yemesin diye naftalin dökeriz öğretmenim, dedi.

★ ★ ★ ★ ★ ★

BİRKAÇ PROBLEM

★ Osmanın kumbarasına babası, pazardan başka her gün 20 kuruş atıyor. Pazar günleri de bütün bir hafta içinde kumbaraya attığı paranın toplamı kadar para atıyor. Acaba Osmanın bir sene sonra kumbarada kaç parası birikmiş olur?

★ Bir balıkçı, bir günde 132 balık tuttu. Bunun 67 tanesini toptan 26 liraya, 43 tanesini toptan 12 liraya, geri kalan 22 balığı da toptan 750 kuruşa sattı. Acaba beher balığı ortalama kaç kuruşa satmış oldu?

★ Annesi Aytene entarilik almak için bir manifaturacıya gitti. Manifaturacı :

— Şurada metresi 240 kuruştan 2 metre 50 santimlik bir parça var. Eğer bu parçayı öylece alırsanız size 528 kuruşa veririm, dedi.

Aytenin annesi 528 kuruş verip basmayı aldı. Acaba şimdi basmanın metresi kaça geldi?

★ ★ ★ ★ ★ ★

Öğretmen :

— Güve nedir? Gören var mıdır? diye sordu. Yine Yalçın karşılık verdi :

— Ben gördüm, küçücük gümüş renkli bir hayvandır. Duvarlarda çabucak kaçıyor. Bir çok ayakları var. Yarım santim kadar bir böcek...

— Evet çocuklar, Yalçın doğru söyledi. İşte bu hayvan yünlü kumaşlara musallat olur onları yer, didikler, delik deşik eder. Bir gecede kocaman bir battaniyeyi, paltoyu mahveder... Halıların tüylerini yolar... Onları keleşe döndürür... Çok zararlı bir böcektir. Bundan başka evlerimizde zararlı hayvan var mıdır?

Teoman parmak kaldırdı :

— Sinek vardır, tahtakurusu, pire vardır. Pis evlerde bit de olur. Sonra yaz geceleri bizi yiyen sivrisinekle, tatarcık vardır.

Yalçın da söze karışarak :

— Fare de vardır öğretmenim, dedi... Öğretmen hepsine birden karşılık vererek :

— Karasinek, sivrisinek, tatarcık, tahtakurusu, pire için işte en kuvvetli ilâç (D. D. T) dir. Biliyorsunuz ki sivrisinek sıtma hastalığı geçirir... Bütün dünyada en tehlikeli hastalık sıtmadır... Bataklıkları kurutmak çok masraflıdır ve çok zaman ister... Uçak ile bataklık üzerine D.D.T tozu döküyorlar. Sivrisinekleri öldürüyorlar. Bu suretle sıtmanın önünü alıyorlar. D. D. T. ilâcından biraz kirecin içine koyup bununla evleri badana yaparsak tahtakuruları deliklerinde ölüyorlar. Tahtaları silerken suya koyarsak pireler ölüyor. Çamaşır suyuna koyarak bununla çamaşırlarımızı yıkarsak pire, tahtakurusu, bit çamaşırlarda barınamayıp yok oluyor. Bitli insanların başlarına bu tozu dökünce saçların arasında ne bit kalıyor ne de onun yumurtası olan sirke kalıyor, hepsi ölüyor.

Hem kullanması çok kolay, hem de çok ucuzdur... Gaz içinde sulandırılmış olarak veyahut toz halinde satıyorlar... Sulusu filit tulumbası ile püskürtülüyor... Elbiselere, halılara güve dokunamıyor. İnsanlara da hiç bir zararı olmuyor. Halbuki eskiden kullanılan naftalin böyle kuvvetli değildir. Bunu bulan bilgine mükâfat vermekte haklı değiller midir?..

Bütün sınıf:

— Çok haklıdırlar öğretmen, dediler.

YARDIMCI SAYFAMIZ:

BAYRAĞIMIZ CANIMIZDIR!

Üzerinde yaşadığımız bir toprak var.. Bu toprak hepimizin bildiği gibi Türk vatanıdır. Türk vatanı bölünmez bir bütündür. Her Türk ve bu toprakta yaşıyan her yurddaş ekmeğini yediği, suyunu içtiği bu toprağı korumalıdır. Bundan kaçınmak yurddaşlığa sığmaz.. Tatil günlerinde, bayramlarda bir çok dairelerde, evlerde, fabrikalarda sarkan bayrağımızı hepimiz severiz. Ne güzel duruşu, ne tatlı bir rengi vardır. Bayrak yurddaşları bir araya toplıyan bir vasıtadır. Türk vatandaşı, Türk yurddaşı her zaman bayrağının Türk göklerinde dalgalanmasını ister. Bugün hepimizin bol bol seyrettiğimiz ve uğruna canımızı vereceğimiz bayrak için ne fedakârlıklar yapılmıştır?..

İşte size bir tanesi: Bundan tam 33 sene evveldi. Birinci Cihan harbi denilen savaşta Çanakkalede yüzbaşı Cavid, bölüğünün çavuşlarını toplamış, onlarla yarın şafakla beraber yapılacak hücum hakkında bir konuşma yapıyordu. Birinci takıma verdiği vazife oldukça ağırdı. Düşmanın yarın hücum ederek almak isteyeceği Yavuztepe sabahın erken saatinde bizim elimize geçmiş olmalıydı. Takımın çavuşu Osman çok sevinçliydi. Çünkü o çoktanberi böyle bir vazifeyi beklemekteydi. İşte fırsat bu fırsattı... Ne yapıp yapmalı, yüzbaşının emrini yerine getirmeli idi. O gece gözüne uyku girmedi. Sabaha doğru birden yattığı yerden fırladı.. Er arkadaşlarını uyandırdı. Sessizce gecenin karanlığı içinde ilerlemeğe başladılar... Gidiş pek yorucu oldu ama işte Yavuztepeye de gelmiş bulunuyorlardı...

Az sonra ortalık ağardığı zaman bizimkilerle birlikte düşman da şaşırmıştı. Şanlı bayrağımız tepede, sabahın rüzgârile dalgalanmaktaydı.. Halbuki karşı taraf böyle bir şey beklemiyordu. Ellerindeki bol kuvvet ve top, tüfekle nasıl olsa (tepe bizimdir) diyorlardı.. Bunu gören komutanları çok kızdı. Emirler verdi. Tepe müthiş bir ateş yağmuru altına alındı.. Bir taraftan da etraf kuşatılmaktaydı. Geriye dönmek, bu Türk tarihinde yeri olmıyan bir kelimeydi. O halde ne yapmalıydı? Takım kararını verdi. Sonuna kadar döğüşeceklerdi. Osman çavuş, sağa, sola komutalar veriyor, bir taraftan da bayrağa bakıyordu.

Zaman zaman etrafına düşen mermilerin çıkardığı toz bulutları arasından bile onu görüyordu. Vakit öğleye yaklaşmıştı.. Düşman ilerliyordu. O sırada Osman çavuş serseri bir kurşun ile vuruldu. Şimdi ne yapmalıydı? O kendisini hiç düşünmüyordu. Tek düşüncesi şanlı sancağının başka ellere düşmemesi, düşman eline geçmemesi idi. Göğsünden toprağa damlıyan kanlarına aldırış etmedi. Süzüle süzüle bayrağın yanına geldi. Bu sırada bir mermi parçası da sol kolunu almış götürmüştü. O yine yılmadı.

Bayrağı yerinden söktü. Koynuna aldı. Al bayrak bir kere daha kırmızılaştı.

Kendisi nasıl olsa ölecekti, onu düşünmüyordu. Üzerinde bayrağı görürlerse alırlardı. O buna hiç razı değildi. Kasaturasını çekti, hemen orada, kurşun yağmuru altında kazdığı bir çukura bayrağı gömdü. Artık bir şeye üzülmüyordu. Annesi ve kardeşi ile zaten helâllaşmıştı. Bayrak da selâmetteydi.. Kolundan ve göğsünden akan kan onu pek halsiz düşürmüştü. Kendini bıraktı. Rahat ve memnun, yüzü gülmüş bir halde gözlerini kapadı...

YARDIMCI SAYFAMIZ:

HANGİ OKULA GİDELİM?

Millî Eğitim Bakanlığının ödevleri

Bu sene beşinci sınıfta olanların ve bunların annelerile babalarının büyük bir düşünceleri vardır:

İlk okuldan sonra hangi okula gitmeli?.. Yatılı okul var mıdır?.. Varsa, hangileri yatılıdır? Parasız okul var mıdır acaba?.. gibi sorular akla gelecektir...

İşte bu okuyacağınız yazı sizlere bu soruların karşılıklarını verecektir.

İşe önce Millî Eğitim Bakanlığının ödevlerini incelemekle başlıyalım.

Bu ödevler kısaca şöyle sıralanabilir:

1 — Okullar açmak ve okullara öğretmen vermek,

2 — Bu okullarda ders verecek öğretmenleri yetiştirmek,

3 — Öğrencilere ders kitaplarını hazırlamak.

★

Doğan Kardeşe yukarıdaki yazıyı hazırlarken odama yeğenim Taner girdi ve:

— Amcacığım, sizi rahatsız etmezsem bir şey sormak istiyorum, dedi.

Nasıl olsa benden izin koparacağını bildiği halde yine de terbiyeli, terbiyeli sorması hoşuma gitmişti:

— Sor bakalım; dedim: Yanımdaki iskemleye büyük bir adam gibi kurularak sordu:

— Dün gece komşumuz Ali ile annesi bize gelmişti.. Ali de benim gibi bu yıl ilk okulu bitirecek... Geçen sene babası ölünce biraz fakir düştüler. Annesi «yatılı okula vermek isterim ama parasız olmalı» dedi... Yoksa Aliyi okutamıyacakmış.. Annem, babam hep beraber konuştular. En sonunda bir de sana danışacaklarını söylediler. Ali annesile bitişik odada bekliyor. Buraya getireyim mi?..

Akıllı, çalışkan ve terbiyeli bir çocuk olan Aliyi hepimiz çok severdik.. Ona bir iyilik etmek aynı zamanda yurda iyi bir adam yetiştirmek demekti.

Alinin annesi de mahallede sevilen, sayılan bir kadındı. Taner'e misafirleri hemen içeri almasını söyledim.

— Aliyi okutmak istediğinizi Taner söyledi. Bu arzunuz benim de çok hoşuma gitti. Ali çalışkandır. Onu hep severiz. İlkokuldan sonra girilecek okulları, en yükseğine kadar sırası ile anlatayım da ona göre bir karar veriniz...

— Eksik olmayın efendim. Allah sizden razı olsun.

— İlkokulu bitiren bir çocuk, orta okullara, sanat okullarına, ticaret okullarına imtihansız ve parasız girebilir...

Üçü birden sordular:

— Parasız ama, gece yatılı mı?..

— Her sene tatil aylarında Millî Eğitim Bakanlığı ortaokullar ve sanat okulları için parasız yatılı öğrenci imtihanı açar... Hangi okulda imtihan yapılacağı, tarihi ve nasıl baş vurulacağı Millî Eğitim dairelerinden, okul müdürlerinden öğrenilir. Yalnız parasız yatılı ticaret okulları yoktur...

Parasız yatılı imtihanını kazananlar liseyi biterene kadar parasız olarak okurlar. Orta okul ile lise ikisi beraber altı yıldır. Liseden sonra Millî Eğitim Bakanlığı bu çocukları öğretmen yapmak için Üniversiteye, Yüksek Öğretmen okuluna, Eğitim Enstitülerine gönderir... Buralardan çıkan gençler millete karşı olan borçlarını milletin çocuklarını okutarak öderler.

Yine bizim meraklı Taner söze karıştı:

— İyi ama amcacığım, ya öğretmen olmak istemiyorsa? dedi.

— Yatılı okula girerken öğretmen olacağı için annesinden senet alırlar... Yükümlüdür. Yahut da altı sene kendisine yapılan masrafları ödiyerek bu yükümlülükten kurtulur..

Bu sefer de Ali sordu:

— Sanat okulu nasıldır?.. Oradan çıkanlar ne yaparlar?..

— Parasız yatılı sanat okuluna girenlerin masrafını ya Millî Eğitim Bakanlığı, yahut Millî Savunma Bakanlığı verir.

Çocuk, bu Bakanlıklardan hangisinin adına okuyorsa okuldan çıkınca o Bakanlığa hizmet ederek borcunu öder... Sanat okulunun da Sanat enstitüsü kısmı vardır. Hepsi beş yıldır. Çalışkan olanları Enstitüden sonra Teknik okula da gönderirler, mühendis yaparlar..

Alinin ve annesinin gözleri sevinçle parlamıştı. Galiba bu okul onlara daha sıcak geldi.

— Liseyi bitirenler de Üniversiteye girerek yargıç, avukat, doktor, yüksek mühendis, kimya mühendisi, eczacı, dişçi olabilir. Bunların hepsi parasızdır. Veyahut parasız denilecek kadar az bir para isterler...

Alinin annesinin bir şey daha sormak istediğini gördüm ve:

— Buyrunuz, bir şey mi soracaksınız, dedim.

— Evet.. Büyük oğlum da bu sene orta okulu bitirecek. O, liseden başka nereye girebilir?.

— Meslek okulları var, Ziraat, Orman ve öğretmen okulları orta okulu bitirenleri alıyorlar. Bunlar da yatılı ve parasızdır...

Nihayet, çocuklar okullarını bitince yine hep birlikte toplanıp girecekleri okulu düşünmeğe karar vererek ayrıldık...

HAYAL KUTUSU

— 4-üncü sayfadan devam —

Unutmuş muydu yoksa onu? Çu, göğüs geçirerek:

— Bu çocuğun bu kadar kalbsiz olacağını ummazdım; diye düşünüyordu. Analığından yediği dayaklara da aldırdığı yok, durmadan gülüyor!..

Bir gün bahçenin en kuytu bir köşesinde Ki-li'nin çıngraklı kahkahalarını, neşeli neşeli konuşmasını duydu. Yavaşça ona yaklaşarak:

— Ne yapıyorsun? Deli gibi, kendi kendine niye gülüyorsun? diye sordu.

Ki-Li, birdenbire, ürkerek elinde tuttuğu düz, sarı yassı kutucuğu kapattı, saklamağa çalıştı. ama, babası tekrar sorunca:

— Annemle konuşuyordum... cevabını verdi. Annem ölmedi. O, öldüğü günden sonra bana verdiği bu kutunun içinde yaşıyor... O ölürken bana dedi ki, onu özlediğim vakit kutunun kapağını açmalıymışım. O da, içinden, bana bakacakmış. Ben de, yalnız kalınca, kederli olduğum zaman, kutuyu açıp anneciğimle konuşuyorum. Ama, onu ağlatmamak için, ben de gülüyorum. Çünkü annem bana: «Sen ağlayınca, ben de ağlarım, güldüğün vakit, ben de gülerim. Gülmek, kederi yarı yarıya yenmektir!» demişti...

Çu kızının elinden küçük kutuyu alıp açtı. İçinde gördüğü şey, bir kaç kuruşluk, ucuz bir aynaydı.

Ki-Li'ye az kalsın:

— Cahil çocuk, içinde görüp güldüğün şey, kendi yüzün!. diye bağıracaktı.

Ama tam vaktinde kendini tuttu. O anda tatlı tatlı gülümsiyen küçük Ki-Li, annesine öyle benziyordu ki!

Çu, kutucuğu kapattı, kızına uzattı. Ki-Li ona:

— Nasıl, sen de anneciğimi gördün mü baba? diye sordu.

— Evet... Gördüm yavrum. Hem ben de onu sık sık görüyorum. Kutunu, hayal kutusunu, iyice sakla küçük Ki-Li! Annene daima gül. Gülmek, hem nezaket, hem de, annenin dediği gibi, bir kuvvettir.

MERAK Ettikleri

Bu kardeşin adı: Ilkî Erdinç. En çok kitap okumağa meraklı. Doğan Kardeş'in yayınladığı bütün kitapları okumuş ve pek beğenmiş. Acaba yeni çıkan «Devi Öldüren Çocuk» ve «Oğuz Destanı» kitaplarını okudu mu?

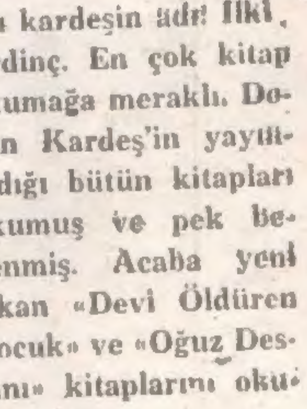

Bu kardeşin adı: Selçuk Aldemir. Bu kardeş te kitap okumağa meraklı. Sporu da çok seviyor. Hele boksa bayılıyor. Daha şimdiden iyi bir boksör olmak için çahşıyor.

Bu kardeşin adı: Güner Barlas. Kitap okumağa ve dikiş dikmeğe meraklı. Sporu da çok seviyor. Okulunu bitirince jimnastik öğretmeni olacak.

Bu kardeşin adı: Tekinalp Yücebaş. En çok resim ve karikatür yapmağa, güzel kitaplar okumağa meraklı var. Okulunu bitirince tanınmış bir ressam olmak istiyor.

Bu kardeşin adı: Mehmet Teşrin. En çok güzel şarkı söylemeğe meraklı. Kitap okumayı da çok seviyor. Okulunu bitirince ziraatçi olacak.

Bu kardeşin adı: E. Örmüş. En çok tabiat bilgisi derslerini seviyor. Okulunu bitirince doktor olmak istiyor.

Bu kardeşin adı: Terdi Canlı. Resim yapmağa ve aritmatik problemleri çözmeğe meraklı. Büyüyünce mühendis olacak.

Bu kardeşin adı. Yıldırım Berkol. En çok kitap okumağa ve şiir yazmağa meraklı var. Büyüyünce, şanlı Türk ordusunda kahraman bir subay olmak istiyor.

Bu kardeşin adı: Karay Denkyaman. En çok şiir yazmağa ve masal kitapları okumağa meraklı.

Bu kardeşin adı: Şemsettin Kutluca. Kitap okumağa ve elişi yapmağa meraklı. O da büyüyünce subay olmak istiyor.

Bu kardeşin adı: Tanju Dilek. En çok şiire ve raksa meraklı. Bakın bana gönderdiği (Anneciğim) adlı şiiri ne güzel!

Anneciğim beni
büyütmek için
Az mı uğraştın?
Hasta olduğum
geceler
Başucumda az mı
dolaştın?
Beni büyüttün,
Beni okuttun
Anneciğim,
Benim sevgili anneciğim.

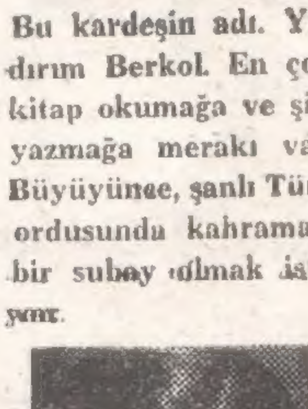

Bu kardeşin adı: Zeynep Tarımer. Pul toplamağa ve kitap okumağa meraklı var Büyüyünce ev hanımı olacak

Bu kardeşin adı: Bülend Ezgu. Resim ve karikatür yapmağa meraklı var. Büyüyünce tanınmış bir inşaat mühendisi olacak.

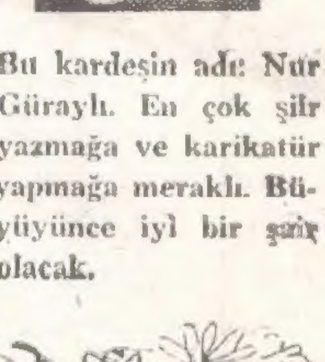

Bu kardeşin adı: Nur Güraylı. En çok şiir yazmağa ve karikatür yapmağa meraklı. Büyüyünce iyi bir şair olacak.

Bu kardeşin adı: Gülser Cans. En çok hikâye kitapları okumağa ve resim yapmağa meraklı var.

KİM BULACAK?

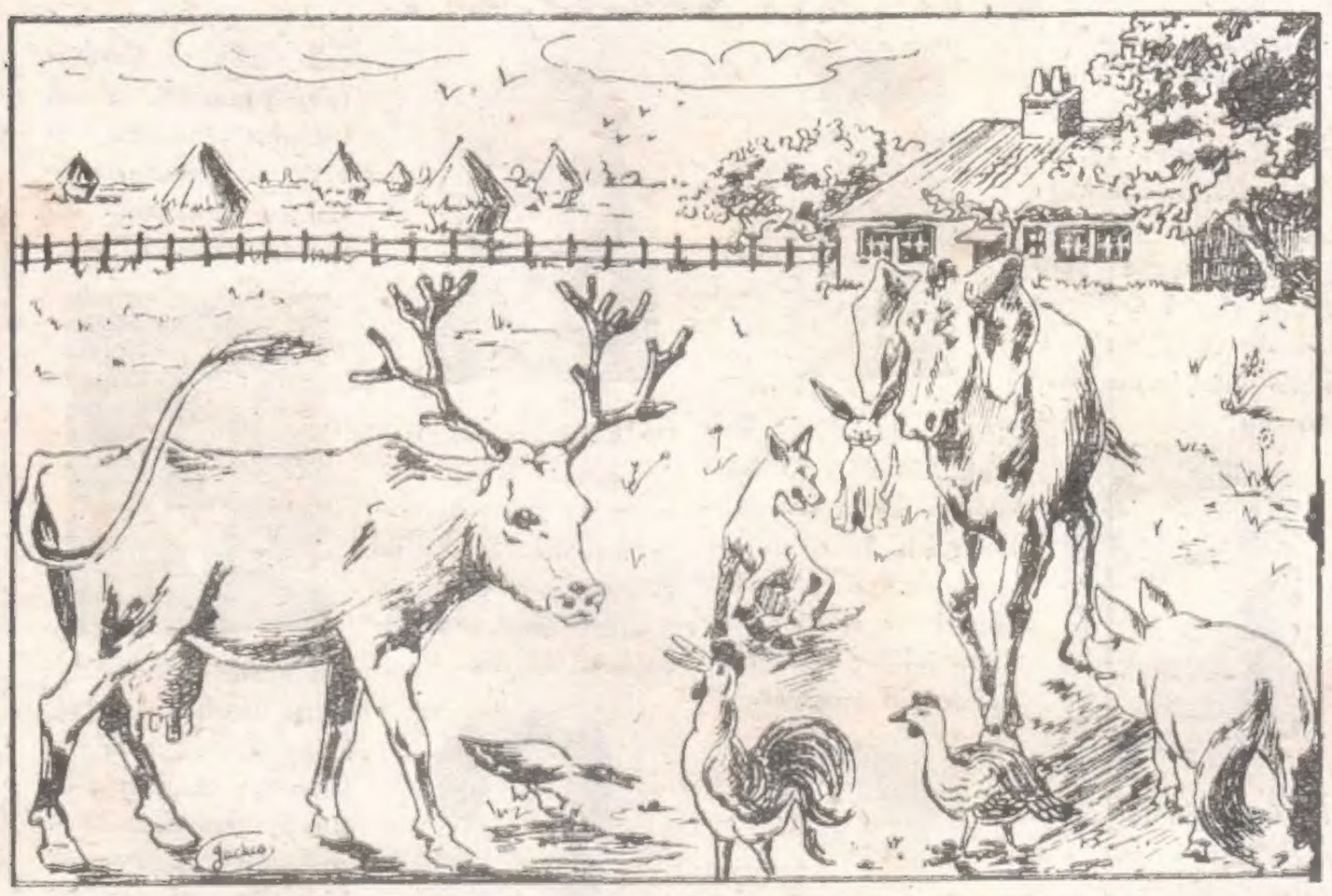

Bu resimde (7) tane yanlış vardır. Bu yanlışları bulabilir misiniz?

DİKKAT!

Bu sayfadaki bulmacayı çözenler arasında kura çekilerek, birinciye bir dolma kalem, ikinciye bir resim albümü, üçüncüye altı aylık abone, dördüncüden ellinciye kadar güzel bir kitap hediye edilecektir. Cevaplar Aralık ayının 15-ine kadar (Doğan Kardeş P. K. 2217 Beyoğlu) adresine gönderilmiş olmalıdır.

HEDİYE KAZANANLAR

107-inci sayıdaki bulmacayı çözenler arasında kur'a çekilerek aşağıda adları yazılı kardeşler şu hediyeleri kazandılar:

1 — Mualla Sualp (Adana) Bir dolma kalem,
2 — Orhan Erişen (İzmit) Bir resim albümü,
3 — Aydın Özben (İstanbul) Bir yıllık Doğan Kardeş abonesi.

HİKÂHE KİTABI KAZANANLAR:

Ahmet İnanır (Konya), Mehmet Uçarı (Kadıköy), Fidan Gök (Adana), Sevim Serden (Üsküdar), Hamdi Yağız (Ankara), Güner Unat (Elâzığ), Nuran Meriçli (Fatih), Hasan Bayraktutan (Ankara), Neclâ Pars (Üsküdar), Halim Günerman (İzmir), Betül Eraydın (Denizli), Timuçin Arı (Beyazıt), Özen Eğin (Gaziantep), Jozef Kansuk (Fâtif)), Nimet Selek (Adana), Özcan Kanatlı (Antalya), Nevbahar Başak (Nevşehir), Aliye Işıkman (Balıkesir), Aysel Kasapoğlu (Mersin), Mustafa Karcı (Adana), Ümit Işıkman (İstanbul), Osman 6rsanaş (Mudanya), Sevinç Uluata (Trabzon), Mehmet Çelikiz (Amasya), Osman Güvenir (Ankara), Leylâ Bozkurt (Sivas), Nermin Ayancıklı (Amasya), Musa Gürsoy (Sivas) Ömer Işıksaç (Çankırı), Nazım Gürmen (Kastamonu), Hacer Altınbaş (Ankara), Aysel Özvardar (Bursa), Muammer Kılınçören (Erzurum), Rifat İnal (Eskişehir), Bedia Sel (Bursa), Agop Erekyan (Beyoğlu), Fatma Gülek) İzmit), Hikmet Gürel (Antakya).

★ ★

★

En ucuz ve en verimli

HAYAT SİGORTASI

Küçük yaşta yapılan

Hayat Sigortasıdır.

★

DOĞAN SİGORTA

★

Sen de para biriktir

100.000 lira

değerinde 3 Ev ve çeşitli para ikramiyeleri İkramiyeli Aile Cüzdanı sahipleri içindir.

★

YAPI ve KREDİ BANKASI

Doğan Kardeş

HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
Sayı: 113 — Cilt: 4
25 Kasım 1948
Fiatı 15 Kuruş

Her hafta perşembe günleri çıkar ★ Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: Vedat Nedim Tör ★ Sekreter: Şükrü Enis Regü ★ İdare Merkezi: Beyoğlu, İstiklâl Cad., 320 — 24 Yeni Han. İkinci kat ★ Mektup adresi: Posta Kutusu: 2217 Beyoğlu ★ Telefon 42933 ★ Abone şartları: Yıllık (52 sayı) 750 kuruş, altı aylık (26 sayı) 400 kuruş, üç aylık (13 sayı) 200 kuruş ★ Abone her sayıdan başlıyabilir ★ Adres değiştirmek istiyen abonelerin 30 kuruşluk pul göndermeleri lâzımdır ★ Gelen yazılar basılsın basılmasın sahibine geri verilmez ★ Basıldığı yer: Doğan Kardeş Yayınları A. Ş. Basımevi İstanbul.

AV PEŞİNDE

Doğan Kardeş'in Romanı : 5

Çeviren : Nihal Yalaza TALUY

Öteki, vermek istiyormuş gibi, tüfeği ona uzattı. Ama çocuk elini uzatır uzatmaz, hemen geriye çekti ve ağzındaki bütün dişleri göstererek, gülmeğe başladı.

O da, Arovaka gibi giyinmişti; yüzündeki boyaların rengi de aynıydı. Görünüşlerinden, aralarındaki bakışmalardan Cek, bunların baba oğul olduklarını anladı. Cek'in karşısındaki, Viyandot kabilesinin büyük reisi Hua-ava-omaydı.

— Tüfeğini istiyor musun? diye sordu.

— Tabiî. O benim tüfeğim... Ver onu bana, hemen ver!

Haklı bir hiddete kapılan Cek, az kaldı av bıçağına sarılarak kırmızıderilinin üstüne atılacaktı. Sonra kendini tuttu: bir değil, iki düşman karşısındaydı. Sonuna kadar sabretmek daha iyiydi. Belki Hua-ava-oma, bazı kırmızıderililer gibi, şakayı seven bir adamdı...

Reis; tüfeği tekrar ağaca dayadı, oğluna, işaretle, yaklaşması emrini verdi. Sonra :

— İkiniz güreşecek! dedi. Kimin sırtı yere gelirse, o silâhı kaybedecek.

Emir açıktı: karabina, göğüs göğüse dövüşerek, yenenin olacaktı...

Cek'in kalbi sevinçten hızla çarpmağa başladı. Civardaki avcıların, kendinden bir iki yaş büyük çocuklarını bile kolayca yeniyordu. Ondan bir yaş büyük ve daha iri yapılı olan Vil Bürton'u bile, bir defa zahmetsizce yenmişti.

Reisin işareti üzerine güreş başladı. Birbirlerine sarılarak ve ayak hareketlerini görebilmek için, başlarını öne doğru uzatarak güreşiyorlardı.

Cek bir an kendi kendine :

— Şu Viyandot yavrusunu yenecek olursam, reis sözünü tutacak mı acaba? diye düşündü.

Pek ümitli olmadığı halde, güreşe aynı azim ve hızla devam etti. Vücudunu hafifçe eğerek, ani bir hareketle Arovaka'nın bacağını yakalayıp çocuğu sırtüstü yere fırlattı. Kendi de öyle bir hızla genç kırmızıderilinin üstüne yıkıldı ki, ötekinin bayağı soluğu tutuldu.

Ama Arovaka çabucak altından sıyrılıverdi. Şimdi yine ikisi de ayaktaydılar.

Arovaka, şimşek gibi, hasmının üzerine atılarak, omuzlarından kavradı. Cek de aynı şeyi yaptı.

Genç Viyandot, bir kere düştükten sonra şimdi daha ihtiyatlı güreşiyor, bu defa kendini hasmına kolay kolay yakalatmıyordu. Ama bir saniye sürmiyecek kadar kısa bir anda, avcının oğlu, kırmızıderiliyi olanca gücüyle, kıskaç gibi, kollarından kavradı ve havaya kaldırdı. Öteki, yenilmiş olduğunu anlıyarak, çılgın gibi çırpınıyor, ayaklarını havada vurup duruyordu.

Ama boşuna. Hasmının kollarından bir türlü kurtulamıyordu. Bir an sonra Cek onu hızla yere fırlattı. Genç kırmızıderili yattığı yerde setsemleyip kaldı.

VI

KIRMIZIDERİLİNİN KİNİ

Galip gelen Cek bu defa, hasmını çok hırpaladığından korktu. Üzerine eğilerek, telâşla :

— İnşallah yaralı değilsin Arovaka? dedi. Üzüldüm doğrusu. Seni bu kadar hırpalamak istemezdim.

Ama öteki, ırkına has bir çeviklikle, bir sıçrayışta ayağa kalktı. Hiddetinden deliye dönmüştü. Küçük siyah gözleri fıldır fıldır dönüyordu. Besbelli yurtdaşları arasında iyi güreşçilerden sayılan bu çocuk, bir beyaza yenilmeği kendi için dayanılmaz bir hakaret sayıyordu. Kemerinden bıçağını çekerek Cek'in üzerine atılmağa hazırlandı. Ama Hua-ava-oma onu önledi.

Reis, Cek'le oğlunun arasındaki güreşi dikkatle takip etmişti. Hasmından daha iri, daha kuvvetli görünen Arovaka'nın yenilmesini beklemediği için üzülmüştü. Bununla beraber, oğlunun, bıçağını çekerek, şerefsiz bir harekette bulunmağa hazırlandığını görünce, bir sıçrayışta üzerine atıldı. Hiddetle çocuğu kollarından öyle bir kavradı ki, bıcak yere fırladı. Oğlundan tiksiniyormuş gibi, onu hızla kendinden öteye itti. Bağıra-rak, bir takım hareketler yaparak, kendi dilinde onu azarlamağa başladı. Sonra, karabinayı alıp Cek'e uzattı.

— Al cesur çocuk. Sen, büyük bir cenkçi olacak. Hua-ava-oma seni her vakit sevecek.

Reisin samimiliğinden şüphelenen Cek, elini uzatırken deminki gibi, silâhı geriye çekeceğini sanmıştı. Ama hayır!.. Adam karabinayı onun eline bıraktı. Cek sevincinden ürperir gibi oldu.

— Hua-ava-oma! dedi. Sağ ol! Sözünün eri ve cesur bir cenkçisin. Doğruyu söyledin. Ölünceye kadar dostuz.

Viyandot cevap vermedi. Sırtını çevirerek, hızlı adımlarla, ormana doğru yürüdü. Oğlu, süklüm püklüm, arkasından gidiyordu. Uzaklaşırken, başını çevirip Cek'e bir kere daha baktı.

Avcının oğlu, bu bakışın mânasını pek anlıyamadı ama, bunda, «Arovaka ile daha karşılaşacaksın!» gibi bir tehdit sezdi. Bununla beraber, karabinasına yeniden kavuşan Cek o kadar sevinmişti ki, bu bakışa pek aldırış etmedi. Kendisini sabırsızlıkla beklediklerini tahmin ettiği arkadaşlarına bir an önce ulaşabilmek için hızlı hızlı yürüyordu.

— Devam edecek —

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

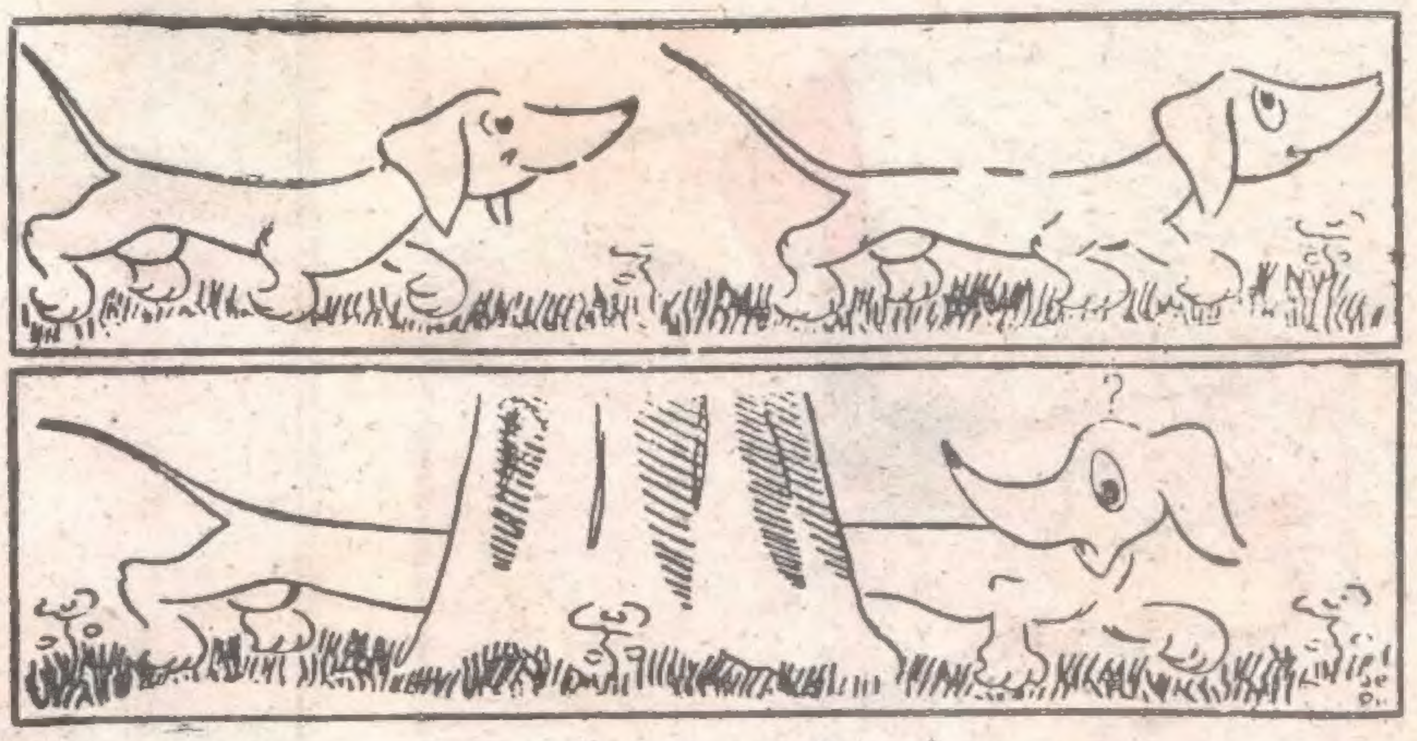

YAZIŞIZ HİKÂYE

KARA KEDİ ÇETESİ

BEKLENMEDİK BANYO

Doğan Kardeş

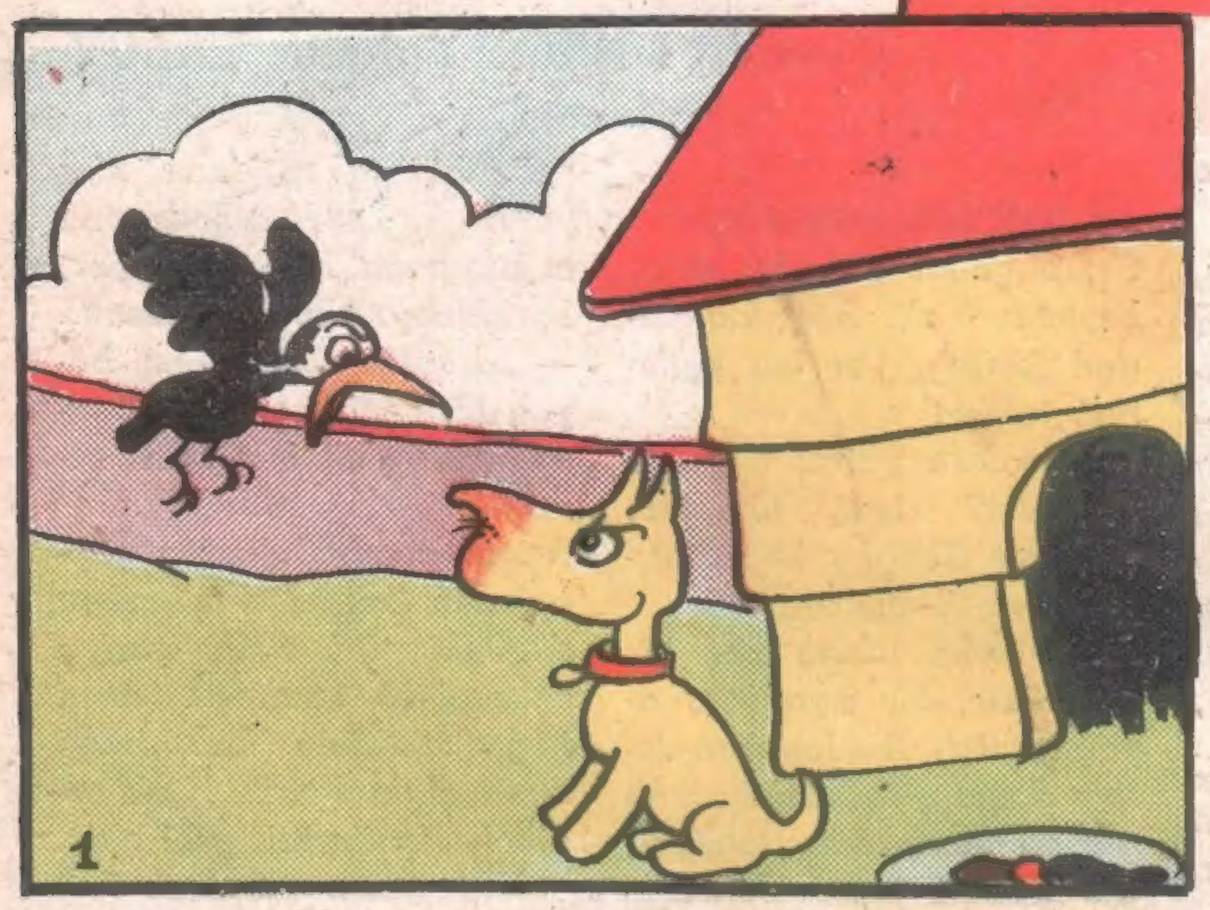

Hain Karga — Artık yeter, Fındık! Şu ipli hırsızları yakalamalıyız.. Biraz aklını kullan bakalım!...

Fındık — Şu su dolu kovayı duvarın üzerine yerleş tirelim. Yemeği almaya gelince bir güzel ıslatırız.

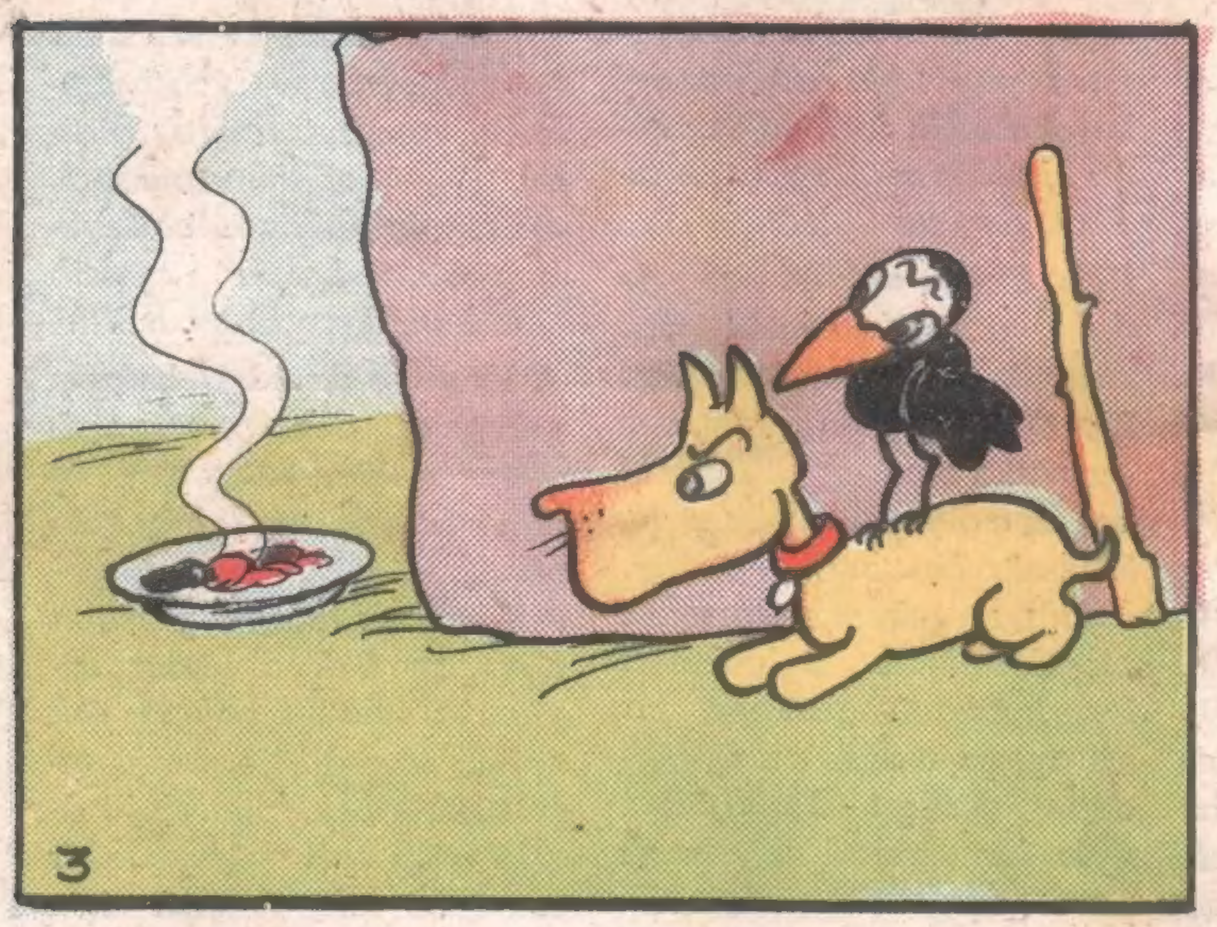

Hain Karga — Sopamız da var!..

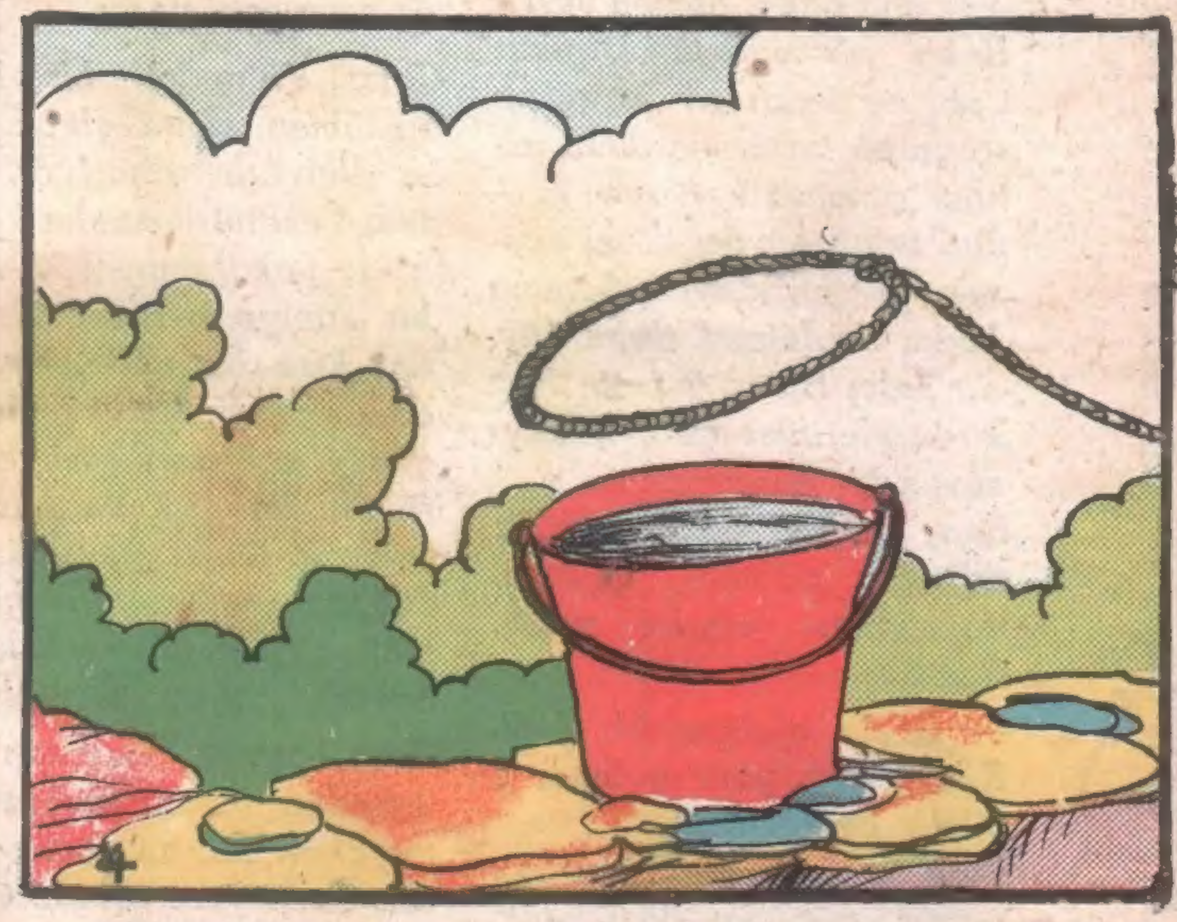

Hain Karga — Heyecandan kalbim güm güm vuruyor... Neredeyse gelirler.

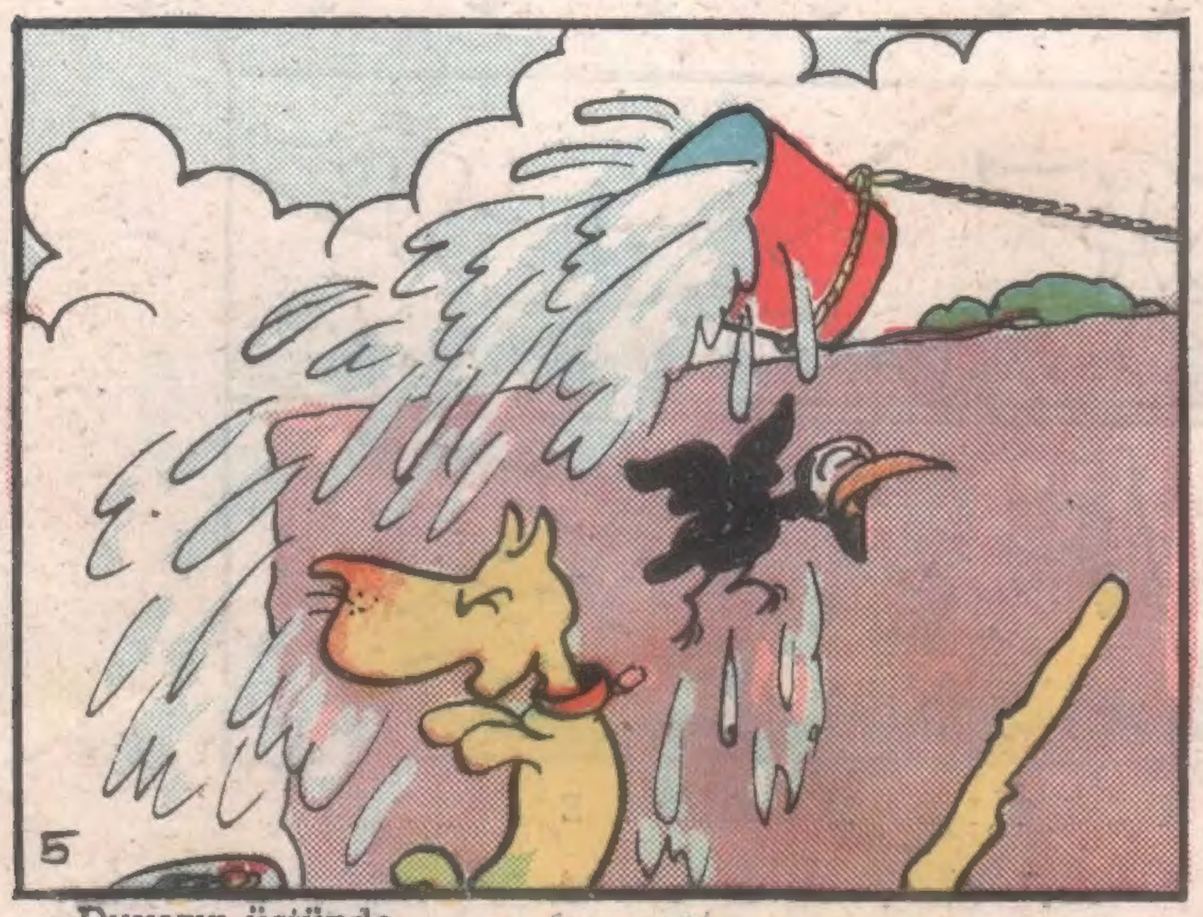

Duvarın üstünde...

Fındık, Hain Karga — Yetişin, imdaaat... Hırsızlar geldi, boğuluyoruz!...

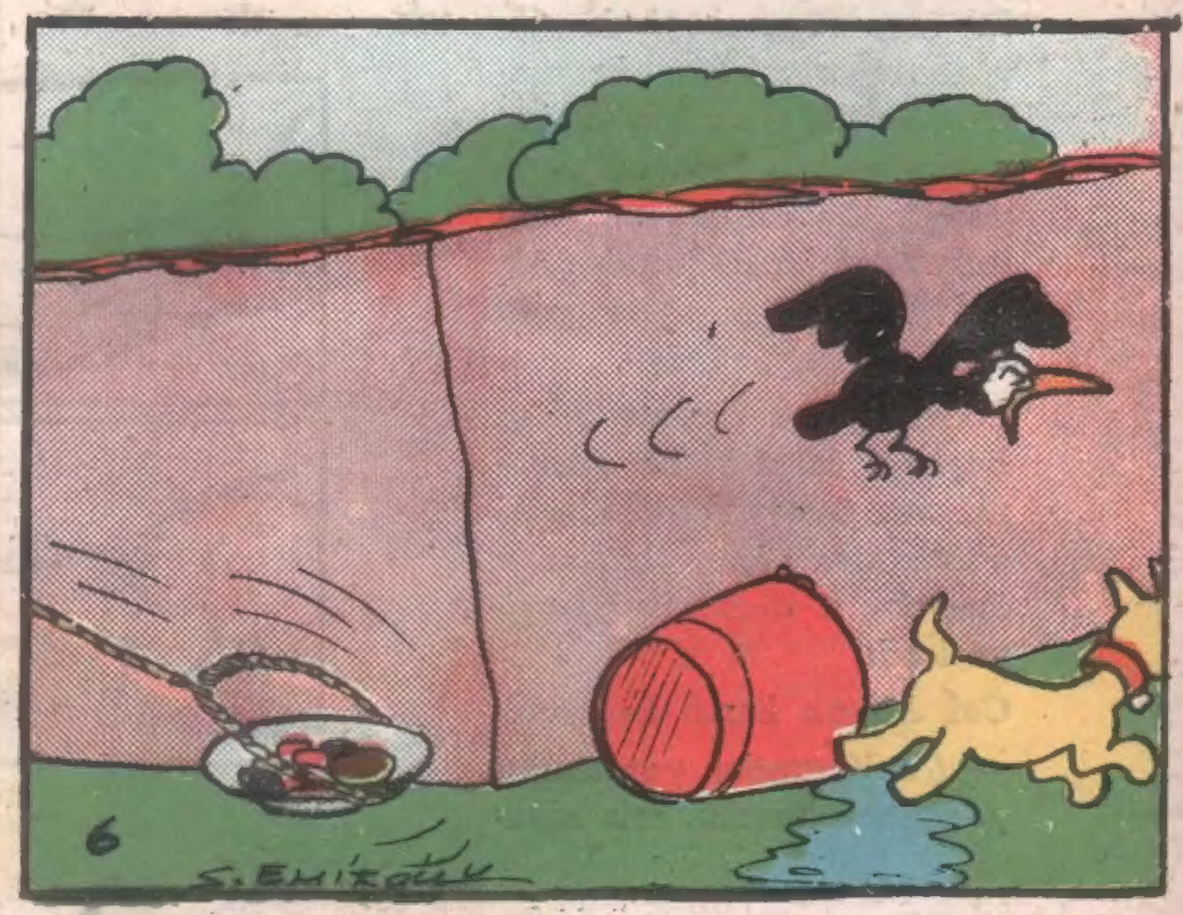

Fındık, Hain Karga — Aman kaçalım... Yakında bu ip bizim de boynumuza geçecek!...